

Pensionis Magistris, scholaribus, aliis que assignanda.

lofe commissa fuerint supplendis quantocius, & etiam reformandis. S. 24. Quoniam insistentes literarum studiis...

Pena contra dicitur pensiones non solventes...

ipso tamen Ecclesie interdictus ingressus, donec tam principalem quantitatem, quam hujusmodi...

Pensionis hujusmodi unde sint aduocanda.

faciendam per illum, qui eidem Capitulo praerit, & per ipsum Capitulum, seu majorem partem ipsius...

De divisione Librorum & promotione studentium.

S. 26. Volumus etiam, quod si in Ecclesia, Monasterio & loco alio Religionis eiusdem libri multiplicati fuerint...

dentibus ipsis per se vel per alium, librum seu libros hujusmodi, qui sic pervenerint ad eundem...

Regimen studentium cui demandanda.

S. 27. Praecavere nempe volentes, & etiam providere, ut dictis scholaribus in dictis Studiis pro tempore morantibus regularis non desit salubre gubernaculum disciplinae...

operibus vacent illicitis; sed studeant & proficiant, sicut decet, vivantque laudabiliter & honeste. Provideat insuper idem Prior studentium, quod dicti Canonici pensionarii studentes expensas faciant moderatas, non superfluas, nec aliquatenus excessivas, eosque cogat ad reddendum de receptis & expensis in fine mensis cujuslibet, & prout alias sibi videbitur, rationem illi vel illis providis, & discretis, quos idem Prior ad id duxerit deputandos, & quando ipsorum studentium conditio, seu demerita suaserint eos a Studio revocandos, idem Prior teneatur id (consulte tamen & caute) Antifisti, Abbati, vel alii Prelato eorum proprio per suas literas intimare: iidemque Antifistes, Abbas, seu Prælati proprius eos revocare debeat, & in locis eorum totidem Canonicos subrogare per modum superscriptum, appellatione, contradictione, vel reclamazione rejectis. Concedimus quoque prædicto Priori, Canonicos studentes pensionarios, & alios etiam beneficiatos, quamdiu fuerint in ipsis Studiis, ab excommunicationis, suspensionum, & interdictorum sententiis, per statuta provincialia, seu cujusvis Ecclesiæ, Monasterii, sive loci dictæ Religionis, vel per Diocesana contra studentes in locis, ubi erunt Studia, generaliter promulgatis, congrua satisfactione præmissa, juxta formam Ecclesiæ auctoritate Apostolica absolvendi, & cum eis super irregularitate, quam sic ligati celebrando divina, seu alias se ingerendo eidem, per simplicitatem & juris ignorantiam (non tamen in contemptum clavium) incurrerint, dispensandi auctoritate prædicta liberam potestatem. Per hoc vero dictos Canonicos studentes a potestate Antifistis, vel aliorum Ordinariorum suorum, vel alterius Prælati sui, nolumus aliquatenus eximere, vel etiam liberare. Quilibet autem dictorum Canonicorum Religionis ejusdem, hujusmodi Studiis insistent, pensionarius, & alius etiam beneficiatus, præfatus eorum Priori de quinque solidis Turonensium parvorum, vel eorum valore in alia moneta providere annis singulis teneatur, ad quorum solutionem, idem Prior possit eosdem per censuram Ecclesiasticam & alia ipsius Religionis remedia, auctoritate Apostolica, remoto appellationis obstaculo coercere. Idem tamen Prior sumptus nunciorum subeat, quos pro præmissis duxerit transmittendos.

§. 28. Dicti quoque Præsidentes in singulis eorum Provincialibus Capitulis deputent aliquem de illis, qui debent ad dictum Provinciale Capitulum convenire, idoneum ac vicinum Studio, in quo studentes hujusmodi morabuntur: & tam hujusmodi deputatus, quam etiam Visitatores in Provinciali Capitulo ordinati, diligenter & fideliter se informant, an ea, quæ per eos de studentibus & eorum pensionibus, & aliis circa hæc statuta, & ordinata existunt, fuerint effectui mancipata: & si qua invenerint non completa, eorum plenam relationem, & etiam informationem qualiter compleri possint faciant in proximo Provinciali Capitulo eorumdem, in quo ordinari debeat, quod efficaciter compleantur.

Illius facultates quales.

Præsidentium munus quoad studentes.

Habeant insuper Præsidentes præfati, & quilibet eorumdem faciendi compleri & inviolabiliter observari auctoritate Apostolica omnia & singula supradicta, necnon contradictores, & rebelles per censuram Ecclesiasticam, & per alia iuris seu ipsius Ordinis remedia, sublato appellationis obstaculo, compellendi, & processus, & sententias eorum in locis Religionis ejusdem solemniter publicandi, & illos, qui sententias ipsorum incurrerint, congrua satisfactione præmissa juxta formam Ecclesiæ absolvendi; & cum illis, qui huiusmodi ligati sententiis per simplicitatem & iuris ignorantiam (non tamen in contemptum clavium) divina celebrant officia, vel ingesserint se eidem, super irregularitate per eos exinde contracta, auctoritate prædicta dispensandi liberam facultatem.

§. 29. Rursum statuimus, & etiam ordinamus, quod nullus religionis ejusdem ad recipiendum Magistratus seu Doctoratus honorem de cætero assumatur, non præfatus per eum primitivum juramento in præsentia dicti Prioris studentium, ac sex proborum & discretorum ex studentibus antedictis, quod in assumptione ipsius honoris, vel ante vel post, ejus occasione circa cibos, vestes vel alia, non expendet, per se vel alium undecumque habuerit, vel fuerit sibi datum, nec quantum in eo fuerit, a quibusvis aliis expendi permittet, ultra valorem duorum millium Turonensium argenti. Illi etiam qui ad Baccalariatum fuerint assumendi, juramentum præstare similiter teneantur in præsentia Prioris studentium, & quatuor proborum & discretorum de studentibus memoratis, quod hujusmodi sui Baccalariatus prætextu ipsa die, qua Baccalarii erunt, vel ante seu post, nullum festum seu convivium faciant, per se vel alios, aut quantum in eis fuerit fieri permittent, a quibuscumque aliis etiam eorum consanguineis, vel amicis. Ad hoc statuimus, & etiam ordinamus, quod quilibet ipsius Religionis, qui in dicto Parisiensi, vel in aliquo alio generali Studio per sex annos in Theologia studuerint, in aliis primitivis scientiis prius sufficienter instructi, & alias sufficientes ad hoc & idonei reperti, possint in ipso Parisiensi Studio cursus Bibliæ facere consuetos, qui vero per octo annos in Theologia studuerint, librum Sententiarum legere valeant (si ad hoc sufficientes fuerint) in Parisiensi Studio prælibato, & quod in eodem Parisiensi, & alio quocumque Studio, in quo ad Magistratum in Theologia licentia dari poterit seu consueverit, quum digni ad hoc reperti extiterint, ad Magistratum & doctoratum in Theologia libere admittantur. Illi vero religionis ejusdem, qui in ipso Parisiensi Studio vel quovis alio Studio generali audiverint iura Canonica per sex annos, de quibus per tres annos ad minus audiverint decretum (dummodo sufficientes, & idonei fuerint) possint ad Baccalariatum & lectionem iuris Canonici sive Decretorum in eodem Parisiensi, vel in alio generali Studio in cappa ipsi facultati congruenti assumi. Qui vero per quinque annos in Parisiensi, vel in alio generali Studio intra

Que per assumendos ad gradus servari debeant.

Can.

Canonica ut Baccalarii legerint, & de hoc primo fidem fecerint per eorum proprium iuramentum, & duorum aliorum testimonium, iurantium, se credere eos recte iurasse, possint, si voluerint, in cappa similiter eidem facultati congruenti, ad magistratum in Decretis, vel ad lectionem Decretorum in eodem Parisiensi, & quolibet alio Studio generali, dilatione & difficultate malitiosa & impedimento quibuscumque sublatis, sicut ibidem consueverunt assumi ceteri clerici seculares. Et per Cancellarium Ecclesiæ Parisiensi Studii, vel per illum, ad quem pertinuerit, ad huiusmodi Magistratum, seu doctoratum honorem promoveantur libere, & etiam admittantur: Non obstantibus quibuscumque statutis, & consuetudinibus Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum locorum Religionis ejusdem; necnon Parisiensi, & aliorum quorumcumque Studiorum contrariis iuramentis, confirmationibus Apostolicis, & quibusvis firmitatibus aliis roboratis: & illis præsertim, quibus in eodem Parisiensi Studio caveri dicitur, quod nullus possit legere cursum Bibliæ, nisi ibidem studuerit septem annis; nec permittatur legere sententias, nisi ibidem studuerit decem annis, quodque nullus Canonicus vel Religiosus alius legat ibidem iura Canonica, vel ad Baccalariatum gradum, aut Magistratum honorem in iure Canonico permittatur assumi, seu quod nullus regularis robea cappa Decretum legat, seu legere permittatur ibidem, aut nullus ibi legere valeat iura Canonica, vel ad Baccalariatum assumi, seu ut Baccalarius legere Decretales, aut ad magistratum ascendere in Decretis, sive doctor fieri Decretorum, aut ad lectionem in Decretis assumi, seu ipsam continuare, nisi ibidem vel in aliquo Studio generali audiverit iura Canonica per quinque, vel alibi iura Civilia per tres annos, aut alibi iura Civilia per quinque, & ibi vel in alio generali Studio iura Canonica per tres annos; prout sic vel aliter in statutis ipsius Parisiensi Studii dicitur contineri, vel de consuetudine observari: & aliis consuetudinibus, vel statutis ejusdem Parisiensi Studii quibuscumque & sub quacumque forma, vel expressione verborum in contrarium editis, vel edendis, necnon quibuslibet privilegiis, & indultis generalibus, aut specialibus, & literis Apostolicis contrariis, Ordinibus, Ecclesiis, Monasteriis, locis, & Studiis quibuscumque sive Universitatibus magistrorum, vel scholarium eorumdem, seu personis Ecclesiasticis, secularibus & regularibus exemptis & non exemptis, cujuscumque sint præminentie, dignitatis; conditionis, aut status, sub quavis forma vel expressione verborum concessis, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus hujusmodi statutorum, ordinationum, & singulorum contentorum in eisdem impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus; plena & expressa ac de verbo ad verbum in illis, vel aliis nostris literis fieri mentionem, quibus non intendimus quoad alia in aliquo derogare.

Secus & quilibet Canonici.

§. 30. Ut cultus augeatur divinus, & Re. Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

ligiosis vagandi materia præcludatur, statuimus, quod Canonici Religionis ejusdem, extra Ecclesias, Monasteria, sive loca alia principalia, obtinentes Prioratus, seu quævis alia beneficia, quibus ad hoc suppetant facultates, in ipsis beneficiis residere, & socium vel socios sui Ordinis secum habere juxta ipsorum facultatum suppetentiam teneantur, statutis & consuetudinibus contrariis non obstantibus quibuscumque, quodque socium vel socios huiusmodi Prælati, seu is, ad quem hoc pertinet, prout locis congruere noverit & personis & cum consilio & assensu sui Capituli seu conventus, vocatis his, qui dicta beneficia obtinebunt, huiusmodi suppetentiam arbitrando assignet eidem. Quod si huiusmodi Priores seu administratores, quibus fuerint Canonici in socios assignati, cessante causa rationabili arbitrio assignantis, recusent admittere sibi assignatos, vel eis sufficienter & decenter in necessariis providere, cogantur ad hæc per censuram Ecclesiasticam, & alia iuris remedia opportuna, & nihilominus de huiusmodi inobedientia puniantur. Qui autem in Ecclesiis Cathedralibus seu Monasteriis dignitates, personatus, officia seu administrationes alias habuerint, & in eisdem Ecclesiis, seu Monasteriis consueverint residere, cogantur officium incumbens eis, tam in divinis quam in aliis debite exercere, familiamque excessivam præsertim infra claustra non teneant, aut talem, per quem verisimiliter præsumatur in ipsis Ecclesiis seu Monasteriis scandalum generari. Et quia secundum præmissa nonnulli de Canonicis Regularibus, qui in Ecclesiis seu Monasteriis consueverant residere, habebant extra in suis Prioratibus seu beneficiis aliis residentiam facere, in Capitulo annuali cuiuslibet Ecclesiæ, & Monasterii, per Prælatum & Capitulum, vel maiorem partem ipsius, scito & cognito diligenter, quot mittentur extra pro residentia in dictis Capitulis & beneficiis faciendi, proinde ordinetur, quot loco eorum, qui extra mittentur, in ipsis Ecclesiis seu Monasteriis fuerint subrogandi. Obstantes autem beneficia simplicia, quibus cura non imminet animarum, quorum ad tendendum socium non sufficient facultates; si propinqua sint Ecclesiis vel Monasteriis, a quibus illa dependent, in dictis Ecclesiis, vel Monasteriis residentiam facere compellantur, & habeant de preventibus dictorum suorum, beneficiorum expensas, quas in victualibus in ipsis Ecclesiis, vel Monasteriis residendo, faciant illi vel illis exsolvi, qui in dictis Ecclesiis, seu Monasteriis victualia Canonici ministrare teneantur, dummodo ad hoc redditus beneficii huiusmodi obtinentis sufficere dignoscantur. Quod si huiusmodi beneficia simplicia longe distent ab Ecclesiis, seu Monasteriis, quibus subsunt, & in Prioratibus & administrationibus Canonici residere consueverint, quæ sint propinqua modo præmissis, cum satisfactione simili expensarum, obtinentes huiusmodi beneficia seu administrationes eorum ad residendum in dictis Prioratibus, seu administrationibus deputentur; nisi per fundatores huiusmodi beneficiorum aliter fuerit

1339. co Beneficia habendus.

M m a rit

rit ordinatum, cui ordinationi per hoc non intendimus derogare. Super distantia vero seu propinquitate beneficiorum huiusmodi stetur arbitrio annalis Capituli, ejusque in hoc deliberatio observetur. Quod si dicta beneficia simplicia tam ab Ecclesiis, quam Monasteriis, vel ab eorum Prioratibus seu administrationibus sint remota, per dictum annale Capitulum ordinetur, ubi tales debeant residere: provisio tamen quod divinus cultus exerceatur debite in beneficiis memoratis.

Regulari disciplinam conseruetur.

§. 31. Canonici autem in huiusmodi Prioratibus, seu administrationibus commorantes, in Ecclesia horis congruis cum dictis Prioribus, seu administratoribus simul intersint, Canonicas horas dicant, in Missis celebrandis suas hebdomadas ordinate teneant, & in loco ubi duodecim fuerint, vel plures, una per eos Missa ad minus cum nota die qualibet celebretur & hora Canonice cum nota dicantur. Dicti quoque Canonici Prioratum, & administrationum predictorum in una domo communi regulariter jaceant, camerulis, & cellulis eis penitus interdictis. In una etiam domo vescantur Prior insuper & administrator, & Canonici; nisi infirmitas, vel alia evidens ratio interdum aliud suaserint faciendum: in vestitu etiam, & clausura, a communi Ecclesie, Monasterii sive loci, cui subijciuntur, institutione vel debita observantia non recedant, ac suo proprio Priori vel administratori, juxta ordinationem Prælati sui, vel Superioris, obediunt humiliter & devote. Et si aliquando dictos Canonicos in Prioratibus seu administrationibus mori, aut fugitivos fieri forsitan continget, Priores, seu administratores predicti, diem mortis aut fugæ, seu recessus ipsorum Prælati aut eorum Superioribus, ut in Ecclesiis seu Monasteriis eorum principalibus, pro defunctis eorum consueta fiant suffragia, seu fugitivos revocare, vel in Prioratibus seu administrationibus alios loco eorum subrogare valeant, quam citius commode poterunt, intimare, per suas literas teneantur. Quod si Priores seu administratores predicti, diem obitus, aut fugæ sive recessus huiusmodi Prælati sui, vel Superioribus significare distulerint, tertiam partem illorum, quæ Canonicis expenditur, si non fuisset mortuus, vel in fuga, pro pitantia Capituli, vel Conventus Ecclesie, Monasterii vel loci principalis solvere teneantur. Insuper Canonici predicti, non solum, sed honeste associati, & cum habitu decenti incedant, nec in villis, in quibus Prioratus, seu administrationes huiusmodi fuerint, comedere, vel bibere, aut ingredi domos præsumant: nisi cum honestis, personis, & tunc de sui Prioris seu administratoris licentia speciali. Qui vero contrarium fecerint, regulari subiaceant disciplinæ. Ut autem hæc efficacius observentur, Antistites, Abbates, & ceteri, in eorundem Canonicorum Superiores, necnon alii, qui ad visitandum per eos fuerint deputati, quum Prioratus & administrationes huiusmodi visitabunt, circa illa servanda, & non servata corrigenda, curam habeant diligentem.

§. 32. Præcipimus, quod Canonicis Religionis præfate, qualicumque in ipsa Religione auctoritate Sedis Apostolicæ, vel Legatorum ipsius beneficia obtinentes, obediunt Superioribus suis Religionis ejusdem, ipsorumque sub sint correctionibus, ordinationibus, punitionibus, & statutis, ac beneficiis huiusmodi ex causis rationabilibus privari, & ab illis amoveri possint, quemadmodum possent, si foret per Superiores suos de ipsis beneficiis provisum.

Beneficiis subiecti sui superioribus declarantur.

De cura loci seuorum.

§. 33. Quum expediat infirmis de domo seu loco congruo provideri, statuimus, quod in Ecclesiis, Monasteriis, & locis aliis Conventualibus Religionis ejusdem, in quibus certa domus seu locus deputata, vel deputatus non fuerit pro infirmis, ii, ad quos id pertinet, quibus ad hoc suppetent facultates, domum seu locum huiusmodi sufficientem, juxta statum, & facultates locorum, quantum commode fieri poterit, deputare seu construere teneantur, eidem infirmis sufficienter de lectis, victualibus, servitore, medicis & rebus medicinalibus, & aliis quibuslibet necessariis providendo, ad quæ peragenda, & complenda, per Superiores suos immediatos, & per Præsidentes, ac Visitatores, & eorum quemlibet auctoritate Apostolica per censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia, compellantur. Ubi autem administratores eorum, qui ad præmissa teneantur, sufficientes ad ea peragenda non habuerint facultates, in annuali Capitulo, vel per majorem partem ipsius auctoritate Apostolica ordinetur, quod administratores huiusmodi sufficientes ad hoc redantur per assignationem pensionum, prout infra in alio casu sub rubrica de victualibus & aliis ministrandis.

De congruo Canonico numero in quolibet Monasterio alio.

§. 34. Quum sit consonum rationi, ut obtinentes beneficia, ipsorum onera debeant supportare, statuimus, quod in Monasteriis, Prioratibus, & aliis beneficiis quibuscumque Religionis ejusdem, personis quibuscumque, extra præfatam Religionem cuiuscumque sint dignitatis, gradus seu præeminentiæ (etiam si fuerint Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales) collatis seu commendatis, vel de cætero conferendis, seu commendandis, tot Canonici teneantur, quot in eis tenerentur si per Canonicos Regulares Monasteria, Prioratus, & beneficia huiusmodi regerentur. Et quod nihilominus Canonico in eisdem Monasteriis, Prioratibus & beneficiis, committatur id, quod supra, vel circa alios Canonicos inibi residentes haberet exercere administrator Canonicus, si præfisset eisdem, quantum ad ea, quæ pertinent ad regulam seu disciplinam, vel observantiam regularem: & quod quilibet predictorum, huiusmodi Monasteria, Prioratus, & beneficia quomodolibet obtinentes, ad procuraciones & alia quælibet onera, ipsis Monasteriis Prioratibus, & beneficiis incumbentia, supportanda persolvenda, & reddenda, integre sint adstricti: quodque ad hæc & alia supradicta auctoritate Apostolica per censuram Ecclesiasticam, & alias compelli valeant per Capitulum Provincialium Præsidentes, & quemlibet eorum.

eorundem, prout per Superiores suos possent & deberent compelli Canonici regulares, si præfisset Monasteriis, Prioratibus, & beneficiis memoratis, nisi fuerint S. R. E. Cardinales, quos nolumus talium compulsionibus subjacere.

De servitoribus Monasteriorum, Ecclesiarum &c.

§. 35. Prohibemus, ne Canonici Regulares in Ecclesiis Cathedralibus, Monasteriis, seu locis aliis Conventualibus Religionis ejusdem teneant, aut nutriant equos seu alias evectioes, neve familiares seu servitores habeant seculares, nisi ratione dignitatum, officiorum, vel administrationum suarum, quæ gesserint, id eis permillum fore noscatur. In infirmitario tamen & coquina Monasterii, seu Prioratus, & aliis officiis atque servitiis aliis communibus, possint tenere seculares servitores honestos: si & prout in Ecclesiis, seu Monasteriis, & aliis locis prædictis fuerit habitus rationabiliter observatum, non in excessivo, sed moderato numero, juxta arbitrium Prælati immediati. Servitores autem seculares huiusmodi, quantum fieri poterit cum Canonicis conversentur; neque cum eis in communi comedant neque bibant, etiam si Presbyteri fuerint, vel Clerici seculares, nisi forte tales forent presbyteri, vel alii in sacris ordinibus constituti, qui essent inibi perpetui, & cum Canonicis etiam in refectorio comedere assueti, & tunc a Canonicis sedeant segregati cum habitu consueto, & etiam honesto, se eisdem Canonicis in silentio, & observantia aliis honestis, quamdiu cum eis fuerint, conformantes, quibus provideatur juxta morem iubi rationabiliter observatum. Et si presbyteri, seu seculares Clerici prædicti perpetui, infra Ecclesiarum seu Monasteriorum septa deliquerint, seu exceperint in levibus, per ademptionem partis pitantiæ seu portionis, quam fuissent alias percepturi, per immediatum Prælatum regularem loci, unde sumunt prædicta, vel per illum, qui inibi præerit, regularibus disciplinis possint corrigi ac puniri.

Caveat ne lauta convivia, immoderataque sumpant.

§. 36. Caveant insuper Abbates, Præpositi, Priores, & ceteri quicumque ipsius Religionis, ne lautis conviviis, & comestationibus occupentur, nec in iis sumptus immoderatos faciant: vel alias etiam excessivos a familiarium quoquam servitorum, aut servientium fieri permittant, necnon a rerum, seu vestium multitudine indecenti & excessiva, ubique diligenter studeant abstinere, & honeste ac laudabiliter conversari.

Quilibet Religiosus cum socio incedat.

§. 37. Dicti quoque Abbates, necnon Præpositi, Priores, ceterique administratores, & professores alii Religionis ejusdem, extra loca sua proficiscentes associati incedant, prout ipsorum congruit honestati, & ubi Canonico numerus sufficiens fuerit, & ad hoc etiam suppetent facultates, Abbates, & alii Prælati saltem Religionis suæ duos socios secum ducant.

De supradictis statutis observandis.

§. 38. Præsidentes autem Capitulis provincialibus, ac Visitatores per ipsa Capitula deputati, necnon Prælati alii Religionis ejusdem quoad suos subditos attente provideant, quod præmissa diligentius observentur, transgressores

arguendo, & prout expediens fuerit, puniendo.

§. 39. Præsentium auctoritate statuimus, quod Canonici beneficia simplicia obtinentes, & alii beneficiati Religionis ejusdem, ad mandatum Prælati sui infra terminum per eum præfigendum eisdem se faciant ad Ordines quoslibet promoveri, nisi eos causa rationabilis, quam ipsi Prælato infra dictum terminum exponere habeant, excusaret, quod si non fecerint, beneficiati eo ipso ab obtentis beneficiis suspensi; non beneficiati vero ad beneficia obtinenda sint & remaneant inhabiles, donec promoti fuerint ad Ordines supradictos: quodque Prioratus curam animarum habentes, & alia beneficia curata, quorum Prioratum & beneficiorum cura per perpetuos Vicarios exerceatur, committi nequeant vel conferri, nisi eis, qui vigesimum annum compleverint, qui intra annum computandum a tempore collationis seu commissiois sibi factæ de eis, & possessionis adeptæ, vel infra vigesimum quintum ætatis suæ annum, (si ante annum ipsum Prioratus seu beneficia huiusmodi eis collata fuerint seu commissio) se faciant ad Sacerdotium promoveri, Prioratus quoque Conventuales, Dignitates, Personatus, Officia, seu administrationes; videlicet sacristia, thesauraria, elemosynaria, operaria, cameraria, & similia, quæ in Ecclesiis & aliis locis Conventualibus seu Collegiatis dictæ Religionis, officia seu administrationes & beneficia fuerint; etiam si eisdem officiis seu administrationibus animarum cura nullatenus sit annexa, alicui nisi vigesimum quintum annum attigerit conferri nequeant, aut committi. Et qui Prioratus, Dignitates, Personatus, Officia, seu administrationes huiusmodi obtulerint, infra tempus collationis, seu commissiois eis factæ de ipsis, & adeptæ possessionis eorum se faciant ad Sacerdotium promoveri, vel saltem ad Ordinem, quem Dignitates, Officia, vel administrationes obtenta requirunt de jure, consuetudine, seu statuto: nec contra a quoquam valeat dispensari. Nos insuper commissiones, seu collationes factas contra præmissa decernimus fore irritas & inanes. Hi quoque, qui iuxta præmissa cessante causa rationabili ad ordines promoti non fuerint, sint Prioratibus, Dignitatibus, Officiis, Administrationibus, & Beneficiis prædictis eo ipso privati, quæ ipsis iterum ea vice nullatenus conferantur. Nostræ vero intentionis existit quod præfens Constitutio, quantum ad ea, quæ de recipiendis Ordinibus per Priores, & alios beneficiatos præmissimus, illos etiam post duos menses a die publicationis præsentium constitutionum in eorum annali Capitulo factæ constringat, & eos etiam, qui in præfenti talia beneficia obtinent, vel dictæ publicationis tempore obtinebunt, dummodo ætatis legitime sint effecti. Alioquin, quum ad ætatem legitimam pervenerint, ad recipiendum secundum præmissa dictos Ordines sint adstricti, nisi impedimentum Canonicum, eos ab huiusmodi susceptione Ordinum excusaret.

De Promotione ad Sacros Ordines.

Et utare competenti ad ordinanda Beneficia.

Vestes quales esse debeant.

§. 40. Dignum fore censentes, ut Canonici Religionis præfate non solum morum & vitæ, sed etiam habitus & vestimentorum ref.

Benedictus Duodecimus.

refulgeant honestate, districtius inhihemus, ne dicti Canonici extra septa Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum suorum proficiscentes, portent alias vestes super habitum, quam cappas seu mantellos honestos, vel redondellos, seu elochias talaris vel circa, juxta usum vel consuetudinem laudabilem Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum suorum; usum seu verius abusum mantillarum seu tabardorum, necnon rodondellorum, vel elochiarum notabilem habentium brevitatem, eisdem Canonici penitus prohibentes. Præcipimus quoque, quod in Ecclesiis, Monasteriis, & aliis locis Religionis præfate, in quibus Canonici cappas a parte anteriori apertas de panno laneo consuevere deferre, quæ in quibusdam locis cappe de choro seu cappella vulgariter nuncupantur, ipsas honestas non nimia longitudine vel brevitare notandas portare debeant, locis & temporibus consuetis. Deferant etiam cappas huiusmodi a festo omnium Sanctorum usque ad festum Pasche infra septuaginta quatuordecimque Cathedralium Ecclesiarum, Religionis eiusdem, ac Monasteriorum, & aliorum locorum immediatos Superiores ipsius Religionis non habentium: in quibus Monasteriis sive locis fuerit duodenarius Canonico- rum numerus, licet hæcenus ipsas ibidem non consueverint deportare. Sane infra Ecclesias, claustrum, capitulum, refectorium, ac dormitorium, non caputiis, sed almutiis honestis utantur. Caputia vero, si ea per ipsos extra loca prædicta deferri contigerit, sint honesta, & illa, quæ cum cappis, mantellis, elochiis, seu redondellis portaverint, unius cum eis & eiusdem coloris existant, nisi ex privilegio aut institutione laudabili caputia certi coloris aut formæ essent consueti portare. Almutiæ autem si de panno fuerint, illius, cuius cappe esse debent, coloris existant. Per hoc autem non liceat portare caputia, vel rodondellos, seu elochias eis, quibus alias portare licitum non existit. Prohibemus etiam, ne dicti Canonici de cætero ferant forcaturas de ventribus Variorum, aut Squiolorum cum dorsis permixtis, sed sint de Civilibus simplicibus, vel albis vel nigris, aut griseis. Præcipimus etiam, quod Canonici dictæ Religionis infra Ecclesias & claustra locorum Cathedralium, aliorumque Conventualium, seu Collegiatorum ipsius Religionis, & alibi conventualiter incedentes, portent superpellicia magna, & ampla, juxta cuiuslibet Ecclesiæ consuetudinem rationabilem, quæ in longitudine manillarum ultra manum quatuor digitis transversalibus, vel circa, & ultra mediam tibiam, vel circa in sui longitudine protendantur. Extra Ecclesias vero, claustra, & loca prædicta, & ubique sub cappis, rodondellis, seu elochiis, vel mantellis, in locis debitis uti possint superpellicis, quorum manica usque ad palmum in latitudine, vel circa, & eorum longitudo usque ad mediam tibiam, vel circa protendantur. Per hoc autem nolumus derogare consuetudini quorundam locorum, quæ ab antiquo, vel ab institutione habent usum superpelliciorum ad formam Rochetorum, seu Camisiarum Romanarum, proviso tamen,

quod minoris longitudinis superpellicia huiusmodi non existant, & adeo manicas longas habeant, quod eis brachia usque ad pugnium valeant cooperiri. Per formas autem huiusmodi superpelliciorum alias formas longiores, & honestiores superpelliciorum & habituum non intendimus prohibere, nec circa eas aliquid innovare. Statuimus insuper, quod Canonici dictæ Religionis cappis, & vestibus albi, blavi, nigri, seu quasi nigri coloris dumtaxat utantur, quodque illi, qui altero tantum dictis coloribus uti consueverunt seu tenentur, non possint ad alium portandum, seu assumendum aliquatenus se transferre, nisi ad album dumtaxat. Vestis quoque superior habitui proxima sit rotunda per circuitum, & non fissa, nec longitudine nimia aut brevitate notanda. Ab eisdem quoque Canonici in eorum vestibus ligatæ manica non portentur, nec in apparenti consuetie, vel quomodolibet botonatæ. In Cathedralibus autem Ecclesiis, Antistites, seu Præpositi, Priores, seu alii majores in illis post ipsos Antistites existentes: ac in Monasteriis Abbates, Præpositi, Priores, seu alii non habentes Superiores Religionis eiusdem, sic aliam formam honestam vestium & calcamentorum ordinent & disponant, quod sit in colore saltem omnibus Canonici eiusdem Ecclesiæ seu Monasterii, tam extrinsecus, quam intrinsecus uniformis; ipsamque tam Abbates, quam Præpositi, Priores, & Administratores ac ceteri quicumque Canonici, & alii per proprios eorum Antistites, vel Abbates, seu alios; Abbates vero & ceteri Prælati Superiores proprios eiusdem Religionis non habentes, per Præsidentes Provincialibus Capitulis, seu per quemlibet eorum, ac per Visitatores in ipsis Capitulis deputandos tenere & servare cogantur. Qui vero vestem, vel habitum contra ordinationem præsentis constitutionis deferre præsumperit, per dictos Superiores, vel per Præsidentes, sive per Visitatores, seu eorum quemlibet, sic debite puniatur, quod ceteri, a similibus arceantur, & nihilominus ab eo auferatur vestis prohibita pauperibus eroganda. Et si infra spacium quindecim dierum a tempore monitionis, seu præcepti sibi facti computandum, vestem vel habitum huiusmodi, non dimiserit cum effectu, vel ablationi prædictæ resistit, si beneficiatus fuerit, per quatuor mensium spacium ab administratione temporalium sit suspensus; non beneficiatus vero, dicto tempore sit inhabilis ad ecclesiasticum beneficium obtinendum, quodcumque. Qui autem exhibens se in publico, habitum (superindumenta scilicet linea) temere occultaverit, si monitus emendare noluerit, juxta præmissam personarum distinctionem, dictas suspensionis, & inhabilitatis penas per idem tempus incurrat. Injungimus insuper Præsidentibus, Visitatoribus, & Prælati aliis Religionis prædictæ, ut contra transgressores eorum, quæ circa honestatem vestium & habitus superius sunt statuta, prout ad eos & eorum quemlibet pertinuerit, monitionem prædictam (quum transgressio eis nota fuerit) facere non omitterent. Et nihilominus Præsiden-

Benedictus Duodecimus.

dentis, & Visitatores prædicti monere teneantur Abbates, Præpositos, & alios ad quos id pertinuerit, Religionis prædictæ, ut præmissa, quæ ut prædictum est circa honestatem vestium & habitus sunt statuta, servent & faciant ab aliis sub dictis poenis diligentius observari.

De licentia petenda ante egressum ex Monasterio.

§. 41. Ut in religione prædicta vitetur dissolutio, & obedientia teneatur, districtius inhihemus, ne quis Canonici dictæ Religionis de Ecclesia, Monasterio, vel loco suo Conventuali exeat, nisi primitus obtenta licentia ab illo, qui eam valeat impartire, quavis consuetudine contraria non obstante, quodque causam sui exitus veraciter & absque fictione exponat eia quo erit licentia obtinenda. Qui vero huiusmodi licentiam conceperit Canonici claustralibus nullam administrationem, vel beneficium obtinentibus, terminum redeundi quanto convenientius poterit breviorum assignet. Sane administratoribus, & beneficiatis, qui habent residere in claustro, possit dari licentia sine præfixione termini, si hoc concedenti visum fuerit expedire. Siquis autem exiverit extra Ecclesiam, Monasterium, seu locum alium Conventualem sine licentia, vel in termino assignato iusta causa cessante, non redierit, poena, quæ in tali casu per statuta, vel consuetudines eiusdem Ecclesiæ, vel Monasterii, seu alterius loci infligenda fuerit, infligatur eidem. Et si super hoc statutum, vel consuetudo aliqua non existit, poena, quæ sequitur infligatur, videlicet quod ille qui infra novem dies post exitum, seu terminum prædictos redierit, ultimus stet in choro & secunda, quarta, & sexta feriis eiusdem septimanæ, in pane & aqua jejuret. Illis vero, qui infra huiusmodi novem dies non redierint, poena quæ sequitur imponatur, videlicet, quod a porta regulari, parlitorio, seu alio loco decenti per claustrum, cum Magistro novitorum, vel alio ad hoc deputato ad Capitulum veniant, camisiam, femoralia, & caligas tantum habentes, superpellicem in brachiis, ac ferulam seu virgam in manibus suis ferentes, cum quibus in dicto Capitulo venia prius recepta, & recognita culpa sua, coram omnibus verberentur, & nihilominus alia poenitentia sive poena pro qualitate demeriti imponatur eidem secundum arbitrium imponentis. Quod si sine scandalo huiusmodi poena imponi non possit, in poenam aliam, secundum sui Prælati arbitrium, de proborum & seniorum Conventus consilio commutetur, quam in dicti Conventus præsentia facere teneantur, proviso attentius, quod mensuram peccati correctionis inflictio non excedat. Simili quoque vel alia condigna poena puniantur Canonici in Prioratibus seu administrationibus aliis externis assignati, qui sine licentia Priorum seu Administratorum eorumdem, de ipsis Prioratibus seu administrationibus recedentes fuerint evagati, vel in termino non redierint assignato. Si autem de dictis Prioratibus seu administrationibus ad claustrum seu Prælatum suum a suis Prioribus seu Administratoribus, licentia non petita, vel petita & non obtenta veniunt, eidem Prælati seu Superiori suo causam sui adventus statim exponant, qui Præ-

lati seu Superior, an causâ huiusmodi rationabilis & vera fuerit arbitretur, & si causam minus rationabilem seu falsam esse repererit, vel si huiusmodi venientes nullam causam ei exposuerint, aut licentiam non petierint, per Prælatum aut Superiorem, prout eis visum fuerit expediens puniantur. Nullus quoque Canonici pernoctaturus extra Ecclesiam, Monasterium, vel alium locum suum abire sine Brevariario permittatur, in quo pensum servitutis suæ dicendo horas Canonicas possitolvere Creatori.

§. 42. Perpetuo prohibemus edicto, ne Civitas, Castrum, Villa, vel Feudum notabile, iurisdicchio alicujus ipsorum, vel Grangia seu locus, territorium, sive magnus possessio- num vel terrarum numerus, vendi vel etiam principaliter & expresse obligari, vel Monasterium, seu Prioratus, aut Ecclesia Religio- nis præfate in alium transferri valeant per quoscumque etiam in casu alias a jure con- cesso, absque licentia Sedis Apostolicæ specia- li, omnem venditionem, obligationem, trans- lationem de præmissis, & contra hæc factam irritam decernendo, ac nihilominus quilibet Capitulis Provincialibus Præsidentium ac Visitorum, alienationes huiusmodi eisdem, ac consentientes eidem Sedi Apostolicæ, si exempti fuerint, alioquin Ordinariis seu Dico- cesanis ipsorum intimare per scripturam au- thenticam, vel literas eorum sigillis munitas quamcivis commode poterunt, teneantur.

§. 43. Multis fraudibus atque dolis, quæ per nonnullos Religionis eiusdem, in damnum & præiudicium Ecclesiarum, Prioratuum, & aliorum locorum, prout experientia docuit, committuntur, opportunis obviare remediis quantum cum Deo possumus, salubriter cupien- tes, hoc consulo edicto prohibemus, ne Ab- bates, Præpositi, ac Priores, vel quivis ad- ministratores, & alii Canonici seu conversi Reli- gionis eiusdem, prætextu Religionum vel nego- ciorum, quæ gerunt fraudulentos vel dolosos aut simulatos vel fictos contractus inire vel mu- tua simulata vel ficta suscipere, sive proprio sive fideiussorio, vel quovis alio nomine alieno, neve etiam constiteri in instrumentis publicis, vel authenticis aliisve scripturis, se a patre, fratre nepote, vel consanguineo, seu quolibet alio conjuncto, affine, familiari, servo amico, seu mercatore recepisse mutuo, vel alias, pecuniam pannos, bladum, vinum, equos, boves, sive animalia alia, vel res, seu alia bona, eaque in utilitatem locorum, quibus præsentem, vel administrationum quas gerant fuisse conversa, neque tamen pro se, seu locis eorum neque pro administratio- nibus suis ipsa receperint, quoquomodo præ- sumant. Similiter prohibemus, ne fingant seu ponant, vel scribant se fore principales debitores, neve ut tales se obligent, ubi vera non principales sed fideiussores existunt, neve in talibus contractibus, ut præfertur, si- mulate conceptis, se ac alios suo nomine, locaque ipsa possessiones, redditus, proventus bona & jura locorum obligent vel submit- tant, neque in fraudem seu dolose consteantur, vel alios præsertim debitores eorum faci-

De non alienando absque licentia Sedis Apostolicæ.

Ficti contra-ctus prohibentur.